

Obsah:

Naša škola kedysi	3
Naša škola dnes	5
Pohľad do minulosti Gymnázia Hubeného od pani profesorky Homolovej	9
Literárne práce študentov	11

Drahí hostia,

dovoľte, aby sme vás privítali pri špeciálnom vydaní nášho školského časopisu *Novinky z Hubenky* pri príležitosti 50. výročia vzniku našej školy.

V tomto špeciálnom vydaní by sme vám chceli priblížiť, ako sa na našej škole žilo kedysi a ako sa za ten čas zmenila.

Dúfame, že sa vám naše články budú páčiť a ukážu vám, ako škola na Hubeného ulici za týchto päťdesiat rokov dospievala a zlepšovala sa. Prajeme vám zaujímavé čítanie.

Livia Turoková-Hetešová

Naša škola kedysi

Začiatky

Naša škola bola zriadená prvého septembra 1972 a na škole začínalo študovať dvestosedemdesiat žiakov. O štyri roky neskôr – v r.1976 - vznikla prvá trieda so zameraním na telesnú výchovu, a to presnejšie na basketbal. V roku 1993 zaradilo MŠ SR naše gymnázium do siete 8-ročných gymnázií. V roku 2019 sa u nás otvorila prvá bilingválna trieda päťročného štúdia.

Športy

Keďže prvá trieda na tejto škole bola basketbalová, celkom očividne všetci na škole milovali basketbal. V basketbale sme vyhrali taktiež veľa trofejí, ktoré môžete vidieť na chodbách našej školy. Naši bývalí žiaci boli tak talentovaní, že sa prebojovali aj do zahraničia, napríklad do Mexika.

Brigády

Keď sa zrušilo vyučovanie v sobotu, tak sa namiesto učenia začalo chodiť na brigády, až sa z každej soboty stala každá druhá sobota. Brigádovalo sa u nás najmä v zemiakovom a uhorkovom priemysle.

Olympiády a súťaže

Tradičný beh, takzvaný lesný beh, sa u nás konal každý rok. Najpopulárnejšia súťaž bola recitačná súťaž z ruského jazyka „Puškinov pamätník,“ keďže sa v našej kronike vyskytuje častejšie ako všetky ostatné. V olympiáde z ruského jazyka sa nám veľmi darilo. Recitačné súťaže v slovenskom jazyku u nás tiež veľmi fičali, ich obsahom bol prednes slovenskej poézie a prózy. Pre všetkých sa organizovala aj Spartakiáda a mnohé ďalšie súťaže.

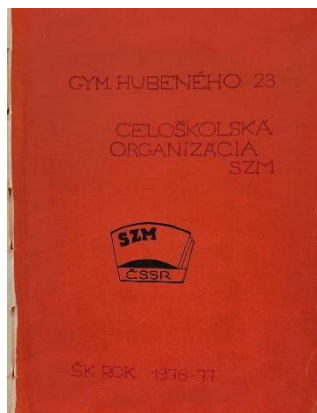
Stužkové a slávnosti

Na Hubenke sa vždy vedelo, ako sa zabávať a oslavovať. Odviazať sa vedel každý, napríklad aj učitelia, ale hlavne žiaci. Samozrejme maturity boli super pre tých, ktorí si niečo z nich pamätajú.

Kronika

Naša škola má vlastnú kroniku, ktorá sa píše od roku 1972. Je to studnica spomienok na časy minulé. Z tejto kroniky sme čerpali veľa námetov a nápadov na tento článok a taktiež odtiaľ pochádzajú všetky obrázky.

Lívia Turoková-Hetešová, Petra Válek

Naša škola dnes

Športy

Basketbal - stále najobľúbenejší a najpopulárnejší šport na našej škole. Môže zato jeho hlboká tradícia aj úspechy, ktoré naši žiaci v basketbale dosiahli.

Volejbal - momentálne máme na našej škole veľa talentovaných volejbalistov a volejbalistiek. Nedávno vyhrali okresné kolo v mix-volejbale.

Olympiády a súťaže

Matematická súťaž Klokan - súťaž, ktorú naša škola organizuje pravidelne každý rok. Jedná sa o matematické úlohy, ktoré by žiaci mali za určený čas vypočítať. V tejto súťaži sa nám tento rok veľmi darilo, dokonca sme mali bezchybnú žiačku z nižšieho osemročného gymnázia.

Matematická súťaž Pytagoriáda

Recitačná súťaž Hviezdoslav Kubín - je to súťaž, do ktorej sa naša škola tiež zapája každoročne. Žiaci s darom reči v nej môžu ukázať svoj talent na prednes a postúpiť do vyšších kôl.

Olympiády - škola podporuje všetky typy olympiád. Tento rok sa nám darilo hlavne v Olympiáde ľudských práv, keď sa žiak Kristián Richard Rischer (tercia) dostal do celoštátneho kola.

Naša škola je moderná

V poslednej dobe sa na našej škole uskutočnilo veľa prerábok a modernizácií, napríklad úplná rekonštrukcia fasády školy alebo výmena okien.

Na škole máme špeciálne miestnosti na výučbu biológie, fyziky a chemické laboratórium. Taktiež máme špeciálne jazykové miestnosti. To, že naša škola ide s dobou, môžete vidieť aj v tom, že máme vlastnú webovú stránku, kde archivujeme svoje spomienky a zážitky.

Projekty, do ktorých je naša škola zapojená

Dofe- je to organizácia, ktorá pomáha našim žiakom rozvíjať ich talenty a hľadať aktivity, ktoré ich bavia a mohli by ich využiť aj v dospelom živote.

Zelená škola- organizácia, ktorej cieľom je chrániť prírodu a životné prostredie na školách.

Exkurzie

Žiaci sa zúčastňujú mnohých exkurzií, ale takými stálymi zastávkami sú miesta na Slovensku, ale aj za hranicami, napr. Krakov, Praha, Budapešť,...V tomto školskom roku sa žiaci našej školy zúčastnili pobytov na Cypre, kde navštívili našu partnerskú školu.

Akcie

Tieto akcie sa tradične konajú každý rok, len v poslednej dobe boli nanešťastie prerušené kvôli covid opatreniam, ale znova ožívajú a noví žiaci ich môžu naplno zažiť, tak ako kedysi.

Račanská košťofka - odohráva sa v jesennom období. Ide o to, že si žiaci tercie pripravia chutné koláče a pokrmy pre ostatných žiakov a učiteľov, ktoré potom predávajú a zárobok sa používa na kúpu ovocia na Mikuláša.

Vianočná akadémia - ako názov napovedá, odohráva sa vo vianočnom období a jej cieľom je poukázať na talenty našej školy. Tradične ju organizuje septima.

Mikuláš - v tento deň sa na škole objaví Mikuláš aj s jeho pomocníkmi, čertom a anjelom. Rozdávajú sa sladkosti.

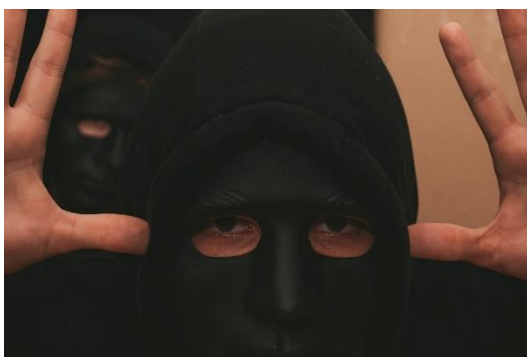

Lyžiarsky kurz - výlet, ktorého sa zúčastňuje sekunda a sexta. Ide o týždenný výlet do hôr, pri ktorom sa žiaci učia lyžovať alebo si zlepšujú lyžiarsku techniku.

Valentínsky ples - samozrejme na Valentína sa koná romantický valentínsky ples.

Noc v škole - deň, počas ktorého deti z nižších ročníkov osemročného gymnázia prespia v škole a zažijú strašidelný program organizovaný sextou/septimou.

Lívia Turoková-Hetešová

Pohľad do minulosti Gymnázia Hubeného od pani profesorky Homolovej

Je mi veľkou ctou, že práve mňa môže učiť pani profesorka Homolová. Učí s vysokou odbornosťou a ľudskosťou. Jej hodiny sa stali povestné praktickou výučbou, zaujímavosťami a historkami. Veľmi ma teší, že prijala pozvanie nášho časopisu a zapísala svoje strhujúce zážitky z pôsobenia na našej škole.

Kristián Richard Rischer

Na Gymnázium Hubeného som sa prvotne dostala ako vysokoškolská praktikantka vo štvrtom ročníku v r. 1980/81, neskôr v piatom ročníku VŠ som aj učila za vtedy dlhšie neprítomného kolegu. Po štátniciach v aprobácii Matematika – Základy techniky na Pedagogickej fakulte /dnes Konštantína filozofa / v Nitre som dostala miesto na tunajšom gymnázium ako vyučujúca matematiky, ale hlavne vyučujúca strojárstva, čo bol povinne maturitný predmet vo vtedajšej dobe. Hneď som sa stala aj triednou učiteľkou v basketbalovej triede, referentkou pre brigády a mala som ako aj doteraz mám mnoho ďalších aktivít so študentmi. Krásne prostredie školy, keďže mám rada prírodu a som Bratislavčanka, ma ihneď oslovilo a povedala som si, že tu by som na tejto škole mohla vydržať a plniť si svoje sny o učení a práci s mladými ľuďmi. Už vtedy bola škola známa nielen basketbalovými triedami, ale aj vysokou úrovňou vedomostí našich študentov, čo dokázali mnohí naši známi aj menej známi absolventi – vedci, politici, herci, lekári, učitelia, moderátori ,politici a ostatní úspešní absolventi.

A tak sa aj stalo to, čo je teraz už nemoderné, vydržať 42 rokov na jednom pracovisku a stále byť učiteľkou s optimizmom a vierou v rôzne úžasné schopnosti mladých ľudí. Spomínam si na naše časté sobotňajšie brigády na školskom dvore /kopanie a výsadba trávy, rôznych drevín, rastlín/ na čistenie lesa v lesoparku Kačín, Železná studienka, na prenášanie žiab cez cestu na Železnej studienke, teda v dnešnom ponímaní na rôzne ekoaktivity.

Pravidelne sme chodievali mimo školy nielen na brigády v rámci „subotníkov“, ale aj na jesenné brigády na Oravu, čo boli tzv. zemiakové brigády v októbri - konali sa v daždi, v snehu, či za pekného počasia, resp. brigády športovcov, ktorí nemohli vycestovať z dôvodu tréningov , ako napr. zber hrozna, čistenie vinohradov a pod.

Po týchto brigádach na 2-3 týždne sme ešte zostávali na tzv. branné cvičenia na týždeň v teréne na Orave. Za každého počasia a v jednoduchom spartánskom ubytovaní to malo niečo do seba. Boli sme mladí , spoznávali sme sa so študentmi inak ako len v triede, či v škole ako takej, skrátka bolo super. A to teraz chýba, ten iný kontakt učiteľa so študentom či žiakom.

Spomínam si aj na tzv. Letné aktivity, ktoré sme museli pravidelne v lete absolvovať. Trvali tri týždne, konali sa v poľnohospodárstve / zber chmelu, zhrabávanie sena , zber ovocia a pod./, práca v konzervárňach , v cukrovaroch po celom Československu, ale bola to aj výsadba, čistenie zelene po Bratislave. Niečo sme zarobili, niečo sme zažili a kto to absolvoval vie, o čom hovorím.

Všetky tieto aktivity skončili cca po roku 1990. Pomaly zanikli tzv. športové – basketbalové triedy a pribudli triedy osemročného vzdelávania, či bilingvál. Škola sa vnútri prerábala, vznikali na širokých chodbách nové bifurkačky , informatické učebne, zanikli prechádzky na školskom dvore počas veľkých prestávok . A teraz nám krásne prerábajú školu aj z vonkajšej strany.

Literárne práce študentov

Múdra pani z portrétu

Dielo Terezy Putecovej zo sekundy na tému Králi a kráľovné, ktoré sa umiestnilo na 3. mieste v celoslovenskej literárnej a výtvarnej súťaži Dúha.

Ráno som sa zobudila a neverila som vlastným očiam. Nebola som ani v mojej posteli, ani v mojej izbe, ale v malej staromódnej izbičke. Väčšina nábytku bola vyrobená ručne z dreva. Myslela som si, že ešte stále spím, ale keď som sa udrela, bolelo to, čiže som mohla naisto vedieť, že nespím. Začala som panikáriť. Kto by sa neznepokojoval v takejto situácii? Moje zmätené myšlienky prerušilo otvorenie dverí. „Vstávaj, musíš ísť do školy!“ zakričala pani, ktorá vyzerala presne ako moja mama, ale oblečenie mala úplne iné. Hlavu jej zdobila biela šatka a na tele sa vynímal kroj. Pozrela som sa cez malé okienko vedľa postele. Vonku panovala obrovská tma, po slniečku nebolo ani chýru. Bola som zmätená, ale snažila som sa ju presvedčiť, aby som mohla ešte chvíľku zostať v posteli. „Vonku je ešte tma,“ namietla som. Chcela som získať čas, nech môžem pouvažovať, ako som sa sem dostala a ako sa vrátim späť do svojho starého dobrého života. „Nešpekuluj, vždy ťa budím takto. Musíš ísť po vodu do studne. To je tvoja každodenná práca!“ zvýšila hlas a odišla z mojej izby. *Výborne, z tohto sa už nevyhocem.*

Na ceste domov s dvoma plnými vedrami vody som rozmýšľala, čo sa deje, ale žiadne normálne vysvetlenie mi nenapadlo. Asi toto bude môj nový život a ja sa s tým budem musieť zmieriť. Slnko, ktoré sa pomaly objavovalo na slaboružovej oblohe, mi svietilo

priamo do očí a ja som si všimla, ako je vonku nádherne. Krásu okolia kazilo vedomie, že už asi nikdy neuvidím moje kamarátky, moju rodinu a mesto, v ktorom som tak rada žila. *Hlavu hore*, povedala som si, možno to nebude nakoniec také zlé.

Malú taštičku so školskými potrebami som si prehodila cez plecica a vyšla z domu. Škola predsa volá. Chvíľku som iba tak postávala pred domom, lebo som nevedela, ktorým smerom sa mám vydať. Nakoniec, ako na zavolanie, za mnou dobehlo dievča a silno ma objalo. „Ahoj, prečo si ma nečakala pred mojím domom ako vždy? Vystrašila si ma, keď si sa neukázala. Myslela som si, že sa ti ráno niečo stalo!“ povedala a pustila ma z jej pevného objatia. „Teraz poďme do školy, nemáme už čas na to, aby sme tu postávali. Nechcem zmeškať dnešnú vzácnu návštevu. Ja sa na ňu tak teším a som zvedavá, kto to bude!“ zvyškla s nadšením a už ma ťahala do školy. Škola bola od domčeka asi hodinu cesty. Našťastie som nemusela veľa rozprávať. Dievča vedľa mňa rozprávalo neprestajne celú cestu. Chcela som vedieť, ako sa volá, ale pripadalo mi zvláštne opýtať sa jej na meno.

Škola vyzerala veľmi útulne. Bola to drevená budova s dvomi poschodiami. Keď sme prišli do triedy, hneď som sa dozvedela meno dievčaťa, ktoré so mnou išlo do školy. „Ahoj, Anna!“ rozbehla sa k nej iná dievčinka s otvorenou náručou a na mňa iba zazrela. Anna jej objatie neopätovala a otočiac sa na mňa, zasa prehovorila „Ona si stále myslí, že sme kamarátky? Prisahám, ona je ako kliešť a ja sa jej nikdy nezbavím.“ Vzdychla si a sadla si do lavice. Všetci už boli v škole. Spoznala som to podľa tašiek pri laviciach. Sadla som si vedľa chlapca, ktorý ako jediný sedel sám. Keď sa hodina začala, chlapec ma potiahol za vlasy a začal sa mi smiať. Už od začiatku vyzeral veľmi drzo, ale toto by som od neho vôbec nečakala. Zrazu úsmev na jeho tvári zmizol. Keď som sa otočila, aby som zistila prečo, zostala som úplne v šoku.

„Takto sa správať k dievčatám? Nenaučili ťa tvoji ctení rodičia, ako sa máš správať k dámam?“ prehovorila prichádzajúca majestátna pani. Bola mi veľmi povedomá... jej podobizeň som už niekde videla... a zrazu mi došlo kde...v učebnici dejepisu! Bola to samotná Mária Terézia, o ktorej sme sa učili minulý týždeň v mojom normálnom živote!

Kráľovná škaredo zazerala na chlapca. Ten stratil reč a úplne skamenel. Na mňa sa láskavo pozrela a pohladkala ma po hlave. „Nesmieš nechať, aby ti niekto ubližoval,“ povedala nežným hlasom a podišla pred tabuľu. Všetci boli ticho, keď nám ju pani učiteľka predstavovala. „Prišla som sem, aby som vám odpovedala na otázky a porozprávala, aké je to byť ženou na tróne,“ povedala s úsmevom a sadla si. Celé dve vyučovacie hodiny sa jej žiaci pýtali, aké je to rozhodovať o všetkom v takej veľkej krajine, prečo sa rozhodla zaviesť povinnú školskú dochádzku. Máriu Teréziu som obdivovala už vtedy, keď nám o nej prednášala pani učiteľka. Viem, je to trochu nezvyčajné, aby niekto v mojom veku obdivoval postavu z histórie, ale ja som proste

taká. Mária Terézia bola odvážna a múdra žena, ktorá sa úprimne zaujímala o dobro svojej krajiny. Ukázala, že aj ženy sú silné a dokážu rozhodovať o dobre krajiny, niekedy lepšie ako muži. Jej reformy zmenili veľa ľuďom pohľad na svet a možno keby to neurobila ona, tak nikto. Veľa detí sa vďaka škole naučilo potrebné veci, ktoré v živote využili.

Počúvajúc odpovede Márie Terézie, som zrazu prišla na to, kde som. Zistila som, že som cestovala v čase a som v minulosti. Samozrejme, nie je to logické vysvetlenie, ale napadá vám niečo lepšie? Nevedela som prečo som tu a ani to, ako sa dostanem späť, ale teraz som bola rada, že som ju mohla vidieť a dozvedieť sa, prečo niektoré veci urobila a čo oľutovala. Na všetky otázky, ktoré som jej chcela tie roky položiť, mi odpovedala a ja som konečne, zistila prečo to všetko robila.

Zvyšok dna prebehol rýchlo. Odvtedy, ako Mária Terézia zahriakla môjho suseda, sa ma ani nedotkol. Všimla som si, ako na mňa zazeral, ale úprimne mi to bolo jedno. Sem-tam si chlapec niečo povedal, ale to iba sám pre seba. Keď som s Annou vychádzala zo školy, uvidela som Máriu Teréziu, ako sa chystá odísť do svojho paláca. Keď si ma všimla, povedala niečo svojmu kočišovi, ktorý zosadol z koča. Kočiš pomohol zosadnúť Márii Terézii, ktorá sa rezko vybrala mojím smerom. Anna a ja sme boli celé bez seba. „Anna, zlatko, mohla by som ti nachvíľku odvieť tvoju kamarátku? Som si istá, že si odvážne dievča a cestu domov zvládneš aj bez nej,“ povedala, usmiala sa a chytila ma za rameno. Anna prikývla a odišla. Na rozlúčku nám ešte zamávala a pomaly sa mi strácala z dohľadu. Bola som nervózna, ale aj nadšená. „Vieš, keď sa na teba tak pozriem, vidím v tebe seba, keď som bola v tvojom veku. Ani ja som sa nikdy neobhajovala, keď mi niekto niečo robil. Vidím v tebe potenciál, a preto som si ťa obľúbila. Máš v sebe iskru,“ povedala, kým sme kráčali smerom k domu. Veľmi ma to potešilo. „Chceš počuť tajomstvo?“ opýtala sa so širokým úsmevom a naklonila sa k môjmu uchu, a pošepkala mi, ako sa stala takou sebavedomou ženou a ďalšie iné tajomstvá. Rada by som sa o ne s vami podelila, ale slúbila som jej, že si ich nechám pre seba.

Keď som prišla do svojho nového domu, ako prvé som si ľahla na posteľ a od únavy som zaspala. A tak ako som sa dostala do minulosti, tak isto v spánku som sa dostala do svojej prítomnosti. Zobudila som sa vo svojej izbe v roku 2023. Bola som rada, že som späť, ale deň v habsburskej monarchii som si neskutočne užila a určite by som si ho zopakovala. Škoda, že som sa s týmto zážitkom nemohla podeliť s kamarátmi, ale som rada, že to môžem povedať aspoň vám. Dúfam, že cestovanie v čase ešte aspoň raz zažijem a stretnem ľudí, ktorí tvorili dejiny.

Tereza Putecová

Básne Olivera Turoka Heteša, ktorý ich ako vtedajší kvartán napísal v rámci projektu DOFE – Rozvoj talentu.

Sleep

He laughs and plays

His mother does the same

His father enjoys the family life

There are no worries

A toddler goes to sleep

He closes his eyes

He'll open them tomorrow

He still laughs and plays

His friends do the same

His mother is cooking

His father enjoys the family life

But he has to go to work

A kid goes to sleep

He closes his eyes

He'll open them tomorrow

He laughs and loves, with passion and excitement

His girlfriend does the same

His mother is worried

His father is angry

A teen boy goes to sleep

He closes his eyes

He'll open them tomorrow

He studies and works

His friends do the same

His mother's too old

And so is his father

An adult goes to sleep

He closes his eyes

He'll open them tomorrow

He says his wedding vows

His wife does the same

His mother is sad

His father is dead

An adult goes to sleep

He closes his eyes

He'll open them tomorrow

He laughs and plays

His kid does the same

His wife is happy

His mother is dead

An adult goes to sleep

He closes his eyes

He'll open them tomorrow

He signs the papers

His wife does the same

His kid is angry and sad

A divorced man goes to sleep

He closes his eyes

He'll open them tomorrow

He sits and grieves

His kid is gone

An old man goes to sleep

He closes his eyes

He won't open them tomorrow

Oliver Turok Heteš

The moody mirror

When else are merry, will my Jekyll Hyde?

Or cringe with a demure, uneasy mien,

To menace that's unreal, unfelt, unseen?

Or yield to *moping missing meaning* might

Belittle merit, turn it into blight.

So I shan't lower my dear self-esteem.

Yet it's of no importance what I deem

Right, for the moody mirror will decide.

Oliver Turok Heteš

Šéfredaktorka: Lívia Turoková-Hetešová

Redaktori: Petra Váleková, Kristián Richard Rischer

Autori diel: Oliver Turok Heteš, Tereza Putecová

Ilustrovali: Paulína Ježíková, Alexandra Havranová

Predseda redakčnej rady, grafické spracovanie: Júlia Cibulková

Jazyková úprava, koordinátorka: Mgr. Andrea Macová

Tlač: DOLIS GOEN, s.r.o.

Miesto vydania: Hubeného 23, Bratislava 831 53

Deň vydania: 15.5. 2023

Telefón: 02/448 811 03

Číslo vydania: špeciálne vydanie pri príležitosti 50. výročia školy

Občasník, založený v roku 2022

Peto Majek

The background features a dark blue gradient at the top, transitioning into a lighter blue and green geometric shape that resembles a stylized mountain or a large letter 'A'.

hubagram_official
www.ghubeneho.edupage.org